

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 146/2021
28.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Слађане Накић Момировић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Дмитровић адвокат из ..., против тужених ПД за дистрибуцију електричне енергије „Електросрбија“ ДОО Краљево, „Електродистрибуција Чачак“ Чачак и ЕПС „Дистрибуција“ ДОО Београд, Огранак електродистрибуције Чачак, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 171/19 од 06.11.2019. године, у седници већа одржаној 28.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 171/19 од 06.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 171/19 од 06.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П 531/16 од 12.12.2018. године, у првом ставу изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезу да му, на име накнаде материјалне штете, исплате укупан износ од 248.284,00 динара, и то: на име плаћеног рачуна за неовлашћену потрошњу електричне енергије износ од 166.850,00 динара; на име прибављања поседовног листа износ од 2.260,00 динара; на име плаћања прикључка износ од 13.734,00 динара; на име набавке уградње мерног ормара износ од 64.000,00 динара и на име таксе износ од 1.440,00 динара, све са законском затезном каматом од 01.03.2015. године до исплате. У другом ставу изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 171/19 од 06.11.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011 ... 18/2020), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Побијаном правноснажном пресудом одбијена је жалба тужиоца изјављена против првостепене пресуде којим је одбијен тужбени захтев за накнаду материјалне штете у виду плаћеног рачуна за неовлашћену потрошњу електричне енергије, за прибављање поседовног листа, за плаћање прикључка, набавку и уградњу мерног ормана и плаћање таксе. Ове трошкове тужилац је имао зато што је неовлашћено користио електричну енергију.

Имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева, по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно новим тумачењем права. Ревизија је усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешну примену материјалног права. Уз ревизију нису приложене судске одлуке којима је на другачији начин одлучено о истоветним или битно истоветним чињеницама у истим правним ситуацијама, па зато нема места одлучивању о ревизији ради уједначавања судске праксе.

Стога је Врховни касациони суд на основу члана 404. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Пошто се у конкретном случају ради о спору у коме је поступак покренут 27.08.2016. године, а вредност спора износи 248.284,00 динара, односно тај износ очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, значи да се ради о спору мале вредности, па је ревизија недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић